

BROOD VAN HET LEVEN

10DE Woord ter bemoediging

Recent hebben wij het Pinksterfeest gevierd. De Heilige Geest maakt de leerlingen van Jezus die bang zijn voor de toekomst tot enthousiaste missionarissen. Te beginnen met Jeruzalem maar, al spoedig, klinkt in het gehele Middellandse Zeegebied de boodschap van de opstanding. Christus, gestorven aan het kruis, is de Levende. En mensen worden opgeroepen om hun leven te verbinden met Hem. Christenen spreken, om het met een knipoog te zeggen, heel beleefd over het Godsgeheim. Niet met twee maar zelfs met drie woorden. Afgelopen zondag hebben wij de drie-ene God gevierd. Als Vader, Zoon en Geest. In kracht van de Geest kunnen wij Jezus herkennen als Gods Zoon en door de Zoon ontmoeten wij de liefdevolle en vergevende Vader. Ik hoop dat u afgelopen zondag het feest van Gods Drieuldigheid met vreugde en ook dankbaar hebt kunnen vieren. Dankbaar dat wij deze God hebben leren kennen en Hij zijn zorgende en beschermende hand op ons heeft gelegd.

Hervatting van het communiceren

Komende zondag viert de Kerk Sacramentsdag. Juist dit jaar zal dat een gedenkwaardig feest worden. Er zal immers weer communie worden uitgereikt. U weet dat vanaf half maart de coronacrisis ons heeft gedwongen om in gesloten kerkgebouwen de Eucharistie te vieren. Maar maatschappelijk en ook kerkelijk zijn er gelukkig versoepelingen mogelijk. Vanaf 1 juni, de gedachtenis van Maria als moeder van de Kerk, vieren wij weer met open kerken en zijn 30 gelovigen welkom. Vanaf 1 juli zullen wij, als er geen dramatische dingen gebeuren, met 100 gelovigen kunnen vieren. Komende Sacramentsdag zal na drie maanden weer de mogelijkheid worden geboden om de Heilige Communie te ontvangen. Ik beseft dat veel katholieken, door het afzien van de sacramentele communie, een groot offer hebben moeten brengen. Maar zij deden het om de bescherming van de gezondheid en veiligheid van onze naasten. Doordat het virus nog onder ons is, zijn met name rond de communiegang vanaf 14 juni door de Nederlandse bisschoppen specifieke regelingen getroffen. Sommige priesters en andere gelovigen beleven de nieuwe regelgeving als klinisch die de intensiteit van het moment kan verstoren. Ik ben niet ongevoelig voor dit bezwaar maar wil nogmaals de nadruk leggen op het feit dat onze geloofsgemeenschap geen bron van besmetting mag zijn. Optimale hygiëne moet in de huidige omstandigheden het parool zijn.

Levensreis

Ons leven wordt wel eens voorgesteld als een reis. Om mens te blijven hebben wij op deze levensreis ook momenten van rust en bezinning nodig. Wij kunnen dan kijken welke weg wij hebben afgelegd en wat er nog komen gaat. Voor rooms-katholieken vormt de Eucharistie een pleisterplaats bij uitstek. Voor Gods aangezicht komen wij samen om ons leven te overdenken. Wij vieren de grote daden van God in de geschiedenis van Israël en in Jezus Christus. En wij vertrouwen ons leven toe aan Gods leiding. Wij vieren de zelfgave van Christus en delen in Gods bevrijdende liefde in zijn Zoon

Maaltijd, offer en verbond

Iedere Eucharistie heeft verschillende dimensies. Veel katholieken in ons bisdom beleven de Eucharistie, zo vermoed ik, primair als een maaltijd. En daar is niet mis mee. Want tijdens ons samenkomen wordt immers het laatste Avondmaal geactualiseerd. Tijdens die maaltijd met zijn vrienden heeft Christus de viering van de Joodse Paasmaaltijd omgebogen naar zichzelf. De God die slaven bevrijdt, is in de Zoon zichtbaar geworden. In Hem schenkt God bevrijding aan mensen die gevangen zijn in liefdeloosheid. Hij

doorbreekt de macht van de dood en schenkt uitzicht op eeuwig leven. En Hij maakt mensen vrij tot liefdevolle dienstbaarheid.

Iedere Eucharistie vieren wij ook de offerende zelfgave van Christus. Zijn hele bestaan wordt bepaald door de dienstbaarheid van de Vader en alle mensen. Tijdens het laatste Avondmaal wordt dat in beeld gebracht. Brood wordt gebroken en wijn gaat rond als teken van delende, schenkende en vergevende liefde. Een dag later zal op Golgotha het lichaam van de Heer worden gebroken. Het gaat om de totale offergave van Christus. Jezus schenkt zijn leven als consequentie van zijn trouw aan de roeping van de Vader. Tijdens de viering van de Eucharistie wordt het ene unieke offer van Christus, in kracht van Gods Geest, tegenwoordig gesteld.

De Eucharistie vormt de bezegeling van het nieuwe verbond tussen God en de mensen.

Maaltijd, offer en verbond zijn zo centrale aspecten van de Eucharistie. In een rituele maaltijd wordt het verzoenende levensoffer van Christus tegenwoordig gesteld. Wij worden opgenomen in het nieuwe verbond dat God in Christus met ons gesloten heeft. Iedere keer als wij de Eucharistie vieren is de Heer ons liefdevol raketings nabij.

Eucharistie en diaconie

Afgelopen zaterdag mocht ik in de kathedraal vijf mannen, op weg naar hun diakenwijding in het najaar, aanstellen tot acoliet. Als acoliet zijn zij geroepen tot de dienst van het altaar en mogen zij de communie, het Brood van het leven, uitdelen aan hun broeders en zusters. Eucharistie en diaconie hebben alles met elkaar te maken. Vanuit zijn verbondenheid met zijn Vader vergeeft en geneest Christus mensen. Hij is nabij aan allen die zwak en kwetsbaar zijn. Ieder die zich inlaat met Hem en Hem viert in de Eucharistie als *gevaarlijke herinnering* (Johann Baptist Metz) wordt uitgedaagd om zelf solidair te zijn met de kleinen en kwetsbaren, dichtbij en ver weg. Met al degenen die geen helper hebben. In hen ontmoeten wij immers de Heer zelf. (vgl. Matheus 25, 31-40).

Tot slot

Ik wens u een bijzondere Sacramentsdag 2020. Dat de ontmoeting met Christus in Woord en Sacrament u vreugde mag schenken. In kracht van de Eucharistie, als bron en hoogtepunt van christelijk leven, kunnen wij onze katholieke geloofsgemeenschap gestalte geven en verder opbouwen.

+ Mgr. dr. Gerard de Korte
bisschop van 's-Hertogenbosch